

Απαντήσεις σε 7 ερωτήματα

που απασχολούν τη χώρα και την παράταξη σήμερα

Κρατάμε ψηλά την ευθύνη
και ευθύνη σημαίνει πατρίδα,
σημαίνει μέλλον !

#καθαρές_κουβέντες

1. Πρώτο ερώτημα: Σε τι κατάσταση βρίσκεται η χώρα μετά από πέντε χρόνια υπεράνθρωπων προσπαθειών; Κρεμόμαστε πράγματι- κα πάλι από μια κλωστή;

Η κατάσταση είναι τελείως διαφορετική βέβαια σε σχέση με αυτή του 2009 – 2010. Οι θυσίες του ελληνικού λαού έχουν πιάσει τόπο. Αυτό φαίνεται ήδη στους αριθμούς, στα δημοσιονομικά και μακροοικονομικά στοιχεία της χώρας. Και αρχίζει να φαίνεται σιγά – σιγά στην πραγματική οικονομία, στα βιώματα κάθε νοικοκυριού, κάθε επιχείρησης.

Η χώρα βρισκόταν σε ύφεση χωρίς να το έχει καταλάβει ήδη από το 2007. Τώρα έχουμε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

κάτι αλλάζει...

Το 2010 η χώρα είχε παραλάβει από την προηγούμενη χρονιά ένα πρωτογενές έλλειμμα που έφτανε τα 24 δισεκατομμύρια, το 12,5% του ΑΕΠ! Τώρα εμφανίζουμε εντυπωσιακά πρωτογενή πλεονάσματα. Κι αυτό είναι το μεγάλο εισιτήριό μας για την αλλαγή σελίδας.

Διάγραμμα VI.1 Διαρθρωτικό πρωτογενές αποτέλεσμα της γενικής κυβέρνησης

(ως % του δυνητικού ΑΕΠ)

Πηγή: Τράπεζα της Ελλάδος.

*Πρόβλεψη.

Σημείωση: Το διαρθρωτικό πρωτογενές αποτέλεσμα της γενικής κυβέρνησης υπολογίζεται βάσει μεθοδολογίας του Ευρωσυστήματος.

Έχουμε ισοσκελίσει το δημοσιονομικό έλλειμμα. Αυτό που αγωνίζονται όλες οι χώρες της Ευρώπης να το κρατήσουν στο όριο του 3%. Η Ελλάδα είναι φέτος στο 1% και του χρόνου μπορεί να έχει και δημοσιονομικό πλεόνασμα, συμπεριλαμβανομένης της εξυπηρέτησης του χρέους.

Είχαμε έλλειμμα ανταγωνιστικότητας. Δεν είχαμε παραγωγή. Στην πραγματικότητα είχε καταρρεύσει ο παραγωγικός ιστός της χώρας και το ισοζύγιο των τρεχουσών συναλλαγών είχε έλλειμμα 15%. Το μεγαλύτερο στην Ευρώπη. Τώρα έχουμε βελτιώσει αισθητά την εθνική ανταγωνιστικότητα και έχουμε ισοσκελίσει το έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών.

2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
-10,717.1	-14,743.5	-23,758.7	-32,602.2	-34,797.6	-25,818.7	-22,506.0	-20,633.5	-4,615.0	1,088.5

Είχαμε ένα χρηματοπιστωτικό σύστημα που έκρυβε μέσα του μια επικίνδυνη φούσκα. Και τώρα έχουμε ένα τραπεζικό σύστημα ισχυρό, σταθερό, ανακεφαλαιοποιημένο, έτοιμο να στραφεί στην πραγματική οικονομία και να στηρίξει μικρές, μεσαίες και μεγαλύτερες επιχειρήσεις.

Είχαμε ένα χρέος ασήκωτο, ένα χρέος μη βιώσιμο, μη εξυπηρετήσιμο, που δεν μπορούσε να χρηματοδοτηθεί, που μας οδηγούσε σε αδιέξοδο. Ενώ τώρα είναι απολύτως ελεγχόμενο, εξυπηρετήσιμο και βιώσιμο για τα επόμενα 10 τουλάχιστον χρόνια. Πληρώνουμε 60% λιγότερο κάθε χρονιά απ' ό,τι πληρώναμε. Είναι σαν να έχουμε κουρέψει πάνω από το 60% του συνολικού χρέους.

Βρισκόμαστε πραγματικά ένα βήμα πριν από την έξοδο από το μνημόνιο, ένα βήμα πριν από την αλλαγή σελίδας.

Τί σημαίνουν όλα αυτά; Είναι απλοί αριθμοί; 'Όχι!

Η αλλαγή σελίδας θα είναι ένας θώρακας προστασίας χωρίς μνημόνιο και τρόικα, μια προληπτική πιστωτική γραμμή χωρίς νέο δάνειο, δεν είναι τεχνικά και γραφειοκρατικά ζητήματα για ειδικούς, αφορούν τον καθένα και την καθεμία στον τόπο μας, την κάθε οικογένεια, την κάθε επιχείρηση, τον κάθε εργαζόμενο, τον κάθε άνεργο.

Αυτά τα επιτεύγματα όμως που αλλάζουν την εικόνα της χώρας, μπορούν εύκολα να καταστραφούν μέσα σε πέντε μέρες, γιατί έχεις μια αντιπολίτευση που δυστυχώς επικαλείται την ασυνέπεια του κράτους, δηλώνει επίσημα πως δεν πρόκειται να σεβαστεί δεσμεύσεις και υπογραφές, δηλώνει πως θα κινηθεί μονομερώς, δίνει με ευκολία ψεύτικες υποσχέσεις παλιάς κοπής, σαν να μην έχει συμβεί τίποτα στον τόπο από το 2010 και μετά, καλλιεργεί συστηματικά για λόγους μικροκομματικούς την αβεβαιότητα, η δυσπιστία των εταίρων και των αγορών, όταν βλέπεις την αντίδραση των αγορών που είναι με την ίδια ευκολία έτοιμες να βοηθήσουν, να επενδύσουν, να στηρίξουν, να αναβαθμίσουν την ελληνική οικονομία και με την ίδια ευκολία έτοιμες να αποσυρθούν, να χτυπήσουν, να κερδοσκοπήσουν, να κρεμάσουν τη χώρα «στα μανταλάκια» των διεθνών μέσων ενημέρωσης.

Πέντε χρόνια προσπάθειας, πέντε χρόνια σκληρών θυσιών μπορούν να καταστραφούν σε πέντε μέρες. Αρκούν πέντε μέρες, για να οδηγηθούμε στο σημείο το οποίο ήμαστε το 2009. Στα πρωτογενή ελλείμματα, στην αναξιοπιστία, στην έλλειψη προοπτικής, στην καταρράκωση της ανταγωνιστικότητας

Ό,τι καλό έγινε
μπορεί εύκολα να
καταστραφεί αν...

2. Δεύτερο ερώτημα: «Τι χειρότερο μπορούμε να πάθουμε;» (όπως λένε ορισμένοι)

Αυτό είναι το πιο επικίνδυνο, το πιο τραγικό ιστορικά ψέμα που ακούγεται. Βασίζεται στην πεποίθηση που έχει καλλιεργηθεί ότι το μνημόνιο, οι αποφάσεις του 2010, του 2011, του 2012 είναι αυτές που έφεραν την κρίση και όχι η κρίση αυτή που έφερε το μνημόνιο. Δηλαδή εξακολουθούν να πιστεύουν συμπολίτες μας, γιατί ακούνε κόμματα και πολιτικά πρόσωπα που το λένε αυτό, ότι θα μπορούσαμε να έχουμε αντιμετωπίσει τα προβλήματα χωρίς να καταβάλουμε καμία προσπάθεια, χωρίς κανένα κόστος, χωρίς καμία επίπτωση.

Αναρωτιέται κανείς τι θα συνέβαινε εάν είχε επικρατήσει η ασύντακτη χρεωκοπία; Εάν το ταμείο είχε αδειάσει; Εάν δεν υπήρχε το δάνειο; Εάν δεν υπήρχε η στήριξη από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα; Εάν δεν μπορούσες να εξυπηρετήσεις τις ταμειακές ανάγκες σου τις εσωτερικές; Εάν δεν είχε το ταμείο λεφτά για τους μισθούς και τις συντάξεις;

Το χειρότερο υπήρχε: η χρεωκοπία, η αδυναμία καταβολής μισθών και συντάξεων

Ναι, υπήρξαν στιγμές που έπρεπε να κάνεις τεχνάσματα επί τεχνασμάτων για να βρεις την αναγκαία ρευστότητα, να έχεις λεφτά για να πληρώσεις μισθούς και συντάξεις, καθυστερώντας να πληρώσεις άλλες υποχρεώσεις του δημοσίου, σε προμηθευτές. Ή καθυστερώντας να επιστρέψεις το ΦΠΑ, ή καθυστερώντας να συμψηφίσεις άλλους φόρους, όπως δικαιούνται και περιμένουν πολλοί συμπολίτες μας.

Το μνημόνιο είναι το δάνειο και οι όροι του. Και οι όροι του ήταν σκληροί και συντηρητικοί, γιατί αυτή είναι η πολιτική κατάσταση στην Ευρώπη. Αλλά **δεν υπήρχε καμία άλλη λύση**. Εάν μόνοι μας κάναμε την επιλογή της δημοσιονομικής προσαρμογής και της μείωσης του ελλείμματος, δεν θα διαλέγαμε ποτέ να το πετύχουμε αυτό σε πέντε χρόνια. Θα μπορούσαμε να το πετύχουμε σε 10, σε 15, αλλά **κάποιος πρέπει να χρηματοδοτεί αυτή την προσπάθεια**. Και όταν αυτός που στη χρηματοδοτεί σου επιβάλει όρους, πρέπει να σταθμίσεις τι είναι προτιμότερο: **να πας στην περιπέτεια της ανεξέλεγκτης χρεοκοπίας**, ή να συμφωνήσεις ένα σχέδιο παρ' ότι αυτό δεν είναι το καλύτερο που θα μπορούσε να βρεθεί;

Το χειρότερο υπήρχε: η χρεωκοπία, η αδυναμία καταβολής μισθών και

Ο ελληνικός λαός κατάφερε να αποφύγει το πιστωτικό γεγονός, να αποφύγει την πτώχευση, την διακοπή των εισαγωγών και των εξαγωγών, προστάτευσε τις καταθέσεις και τώρα έχουμε φτάσει στο σημείο που οι οίκοι αξιολόγησης είναι έτοιμοι να ανεβάσουν την Ελλάδα, ενώ κατεβάζουν σωρηδόν τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της ευρωζώνης στην δική τους αξιολόγηση.

Τί αποφύγαμε;

Ρωτάνε πολλοί, μα ακόμη και τώρα **υπάρχει πρόβλημα εξόδου από το ευρώ;**

Κανείς δεν σε αναγκάζει να βγεις από το ευρώ, δεν υπάρχει νομικός μηχανισμός, αλλά μπορείς ανέτως να οδηγηθείς στην πτώχευση, την ταπείνωση, την ήττα και την καταστροφή, έχοντας ευρώ. Και μετά να αγωνίζεσαι μόνος σου να βγεις, για να μπορέσεις να δώσεις λεφτά στην οικονομία σου, στις επιχειρήσεις, να μπορέσεις να δώσεις μισθούς και συντάξεις, να μπορέσεις να χρηματοδοτήσεις την πραγματική οικονομία και την κοινωνία.

Κανείς δεν σε αναγκάζει να βγεις από το ευρώ, αλλά...

3. Τρίτο ερώτημα: Μήπως βιαστήκαμε να πούμε ότι βγαίνουμε από το Μνημόνιο για λόγους πολιτικούς; Μήπως αυτό είναι που προκάλεσε εμπλοκή στις διαπραγματεύσεις;

Αυτό είναι εντυπωσιακό ως ερώτημα, γιατί το θέτουν κυρίως οι «αντιμνημονιακές» δυνάμεις που είναι εξαιρετικά δυσареστημένες που έχουμε θέσει το ζήτημα της εξόδου από το Μνημόνιο και της αλλαγής σελίδας!

Δεν υπάρχει κάποια συνωμοσία. Η εξήγηση είναι απλή: το ευρωπαϊκό πρόγραμμα, δηλαδή **το ευρωπαϊκό δάνειο που είναι το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος του δανείου, έληξε στις 31 Δεκεμβρίου του 2014**. Ούτως ή άλλως δηλαδή, πρέπει να δούμε τη νέα φάση μετά τη λήξη του προγράμματος. Εκτός κι αν θέλαμε νέο πρόγραμμα, δηλαδή νέο δάνειο. Αλλά ευτυχώς η χώρα δεν χρειάζεται νέο δάνειο. **Μπορεί να χρηματοδοτήσει τις ανάγκες της από τις αγορές γιατί έχει καταφέρει να επιβάλλει ένα μεγάλο κούρεμα του δημοσίου χρέους κατά 180 δισεκατομμύρια το 2012** και μια αναδιάρθρωση η οποία ελαφραίνει το χρέος και αυτό μειώνει τις ανάγκες χρηματοδότησης της χώρας. Και έχουμε μπροστά μας τεράστιες δυνατότητες.

Η χώρα δεν χρειάζεται πια να δανείζεται. Μπορεί να χρηματοδοτεί τις ανάγκες της γιατί επιβάλλαμε ένα μεγάλο κούρεμα του χρέους το 2012.

Άρα τι έπρεπε να κάνουμε, όταν πλησίαζε η 31η Δεκεμβρίου; Να πούμε ότι θέλουμε νέο δάνειο; Να πούμε ότι θέλουμε να μείνουμε στο Μνημόνιο; Αυτό θα ήταν υπερβολική αυτοταπείνωση και μαζοχισμός.

Εκ πραγμάτων **ανοίγει η νέα σελίδα στις σχέσεις μας με την Ευρωπαϊκή Ένωση.** Η νέα σελίδα είναι η αξιοποίηση υφιστάμενων πάγιων μηχανισμών που υπάρχουν για κάθε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης χωρίς δάνειο, καλού – κακού όμως **με θώρακα προστασίας** και χωρίς νέα λεφτά. Γιατί ο θώρακας θα είναι τα **11 δις** ευρώ που έχουν περισσέψει και που μειώνουν το χρέος. Γιατί **νομικά τα επιστρέφουμε, διαγράφονται από το χρέος αλλά μένουν και στη διάθεσή μας ως απόθεμα της προληπτικής πιστωτικής γραμμής. Είναι η «καβάντζα».** Για να **αποκρούσουμε επιθέσεις των αγορών** είπαμε να το μεταφέρουμε και στο μοντέλο του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, που το πρόγραμμά του συνεχίζεται μέχρι και το 2016. Αλλά επειδή εκεί οι όροι μπορεί να είναι από πλευράς επιτοκίου συγκρίσιμοι με την αγορά, να έχουμε τη δυνατότητα να διαλέγουμε ποιος μας δίνει καλύτερο επιτόκιο: η αγορά ή το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ώσπου να εξαντληθούν και τα λεφτά του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου.

Πλησιάζοντας την 31η Δεκεμβρίου, είπαμε το αυτονόητο.

Νέα σελίδα σχέσεων με την ΕΕ – «Θώρακας προστασίας» τα 11 δις ευρώ που έχουν περισσέψει...

Ούτε βιαστήκαμε, ούτε έχουμε πει τίποτε παράλογο, ούτε υπήρχε κανένας λόγος να υπάρχει εθνική αντιπαράθεση σε θέματα τόσο απλά και αυτονόητα που έπρεπε να κινητοποιήσουν όλες τις δυνάμεις του τόπου στην εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης, για την οποία μιλάμε από το 2012.

Αλλά βεβαίως, **η διαπραγμάτευση καθυστερεί** όντως και έγινε δύσκολη για ένα και **μόνο λόγο: γιατί εκεί που περιμέναμε να υπάρξει ελάχιστη υπευθυνότητα και σωφροσύνη και να στηριχθεί η Κυβέρνηση ως Κυβέρνηση του τόπου όχι ως Κυβέρνηση με συγκεκριμένη ταυτότητα πολιτική, εκεί που περιμέναμε να υπάρξει μια στοιχειώδης συμπαράσταση, τη στιγμή της εξόδου,** δημιουργήθηκε μια εικόνα μιας χώρας ανεύθυνης, χωρίς συνέχεια, μιας χώρας η οποία είναι έτοιμη να κάνει τις πιο επικίνδυνες επιλογές για τον εαυτό της.

Οι συνομιλητές μας έγιναν δύσπιστοι και επιφυλακτικοί και ήθελαν πρόσθετες εγγυήσεις ότι αυτά που συζητούν με την Κυβέρνηση δεσμεύουν τη χώρα. Όπως όταν ένα πλοίο πρόκειται να ταξιδέψει σε μια εμπόλεμη ζώνη, ο ασφαλιστής αυξάνει το ασφάλιστρο γιατί ο κίνδυνος μεγαλώνει. άσουν τη χώρα «στα μανταλάκια» των διεθνών μέσων ενημέρωσης.

Η πολιτική αβεβαιότητα είναι αυτή που δημιούργησε το πρόβλημα.

Αντί όμως όλες οι πολιτικές δυνάμεις να επιδείξουν την ελάχιστη υπευθυνότητα και σωφροσύνη, έγινε ό,τι έγινε για να επικρατήσει η αβεβαιότητα

... αυτό είναι το πρόβλημα

4. Τέταρτο ερώτημα: Γιατί φέραμε νωρίτερα την εκλογή;

Φέραμε νωρίτερα την εκλογή Προέδρου της Δημοκρατίας, για να μπορέσουμε να αποσαφηνίσουμε τον ορίζοντα και να αξιοποιήσουμε το δίδυμο ώστε να ολοκληρώσουμε τις διαδικασίες και με την Ευρωπαϊκή Ένωση και με το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και να ανοίξουμε το κεφάλαιο της διευθέτησης του χρέους. Γιατί καταφέραμε το 2012 να κουρέψουμε 180 δις σε πραγματική παρούσα αξία, καταφέραμε να κάνουμε την καλύτερη αναδιάρθρωση (μεγάλη διάρκεια, μικρά επιτόκια, περίοδος χάριτος) και να ενσωματώσουμε ένα μηχανισμό περαιτέρω μείωσης, μόλις η Ελλάδα εμφανίσει πρωτογενή πλεονάσματα. Και είμαστε εδώ και έχουμε να το πάρουμε αυτό, αλλά θέλουμε δυο μήνες.

Θέλουμε 2 μήνες ακόμη για να τελειώνουμε! Αν δε εκμεταλλευθούμε αυτό το διάστημα, θα πάμε πίσω στο Μνημόνιο...

Ο ελληνικός λαός ξέρει ότι έχει μπροστά του δυο μήνες για να τα ολοκληρώσει όλα αυτά, ή να ξαναπέσει στο καθεστώς του Μνημονίου και της τρόικας επειδή ενδεχομένως θέλει να κάνει την επιλογή να κυβερνήσουν τη χώρα οι αντιμνημονιακές δυνάμεις!

5. Πέμπτο ερώτημα: Που βρίσκεται η διαπραγμάτευση;

Μέσα σε δυο μήνες πρέπει να ολοκληρωθούν οι διαπραγματεύσεις για αλλαγή σελίδας. Αν δεν ολοκληρωθούν, θα παραταθεί το Μνημόνιο και η χώρα δεν θα έχει στρατηγική αλλά ούτε και πλαίσιο διαπραγμάτευσης με τους εταίρους της. Είναι μια ελεύθερη επιλογή, δημοκρατική επιλογή. Και αυτό αφορά και το χρέος, γιατί είμαστε έτοιμοι να αρχίσουμε τη συζήτηση για την οριστική διευθέτηση η οποία λίγο πολύ είναι συμφωνημένη από το 2012.

Το Μνημόνιο πρέπει να πάψει να υπάρχει ως ένας ασφυκτικός κλοιός μαζί με την τρόικα. Άρα πρέπει να πάμε σε μια νέα σελίδα: στην προληπτική πιστωτική γραμμή, ώστε η Ελλάδα να σταθεί στα πόδια της ως παραγωγικός μηχανισμός, να δώσει στον εαυτό της τη δυνατότητα μιας ανταγωνιστικότητας και μιας ανάπτυξης που θα δώσει δουλειές, ελπίδα, προσδοκίες και θα καλύψει το χαμένο έδαφος. Για να γίνει αυτό πρέπει να έχει ολοκληρωθεί με έγκυρο και επίσημο τρόπο η διαδικασία και γι' αυτό έχουμε δύο μήνες. Και έχουμε δύο μήνες. Δεν έχουμε τρεις.

Ο Έλληνας πολίτης θέλει την αλήθεια, του λέμε την αλήθεια. Η αλήθεια είναι δυσάρεστη. Και όπως έχω πει κι άλλες φορές, σου λέει «τότε πες μου ένα ψέμα που είναι πιο ευχάριστο». Και μπορεί κάποιος με πάθος να ψηφίσει το ψέμα και αυτό έχει γίνει πολλές φορές στο παρελθόν. Και έτσι οδηγήθηκε η χώρα στην ταπείνωση.

Θα ενδώσουμε στους κινδύνους την τελευταία στιγμή;

Ναι, στην στρατηγική της αλήθειας!

6. Έκτο ερώτημα: Γιατί έχουμε και πάλι πρόβλημα;

Γιατί ενώ έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα, το καλύτερο διεθνώς, γιατί ενώ φτάνουμε στο δημοσιονομικό πλεόνασμα, γιατί ενώ έχουμε θετικό ρυθμό ανάπτυξης, γιατί ενώ έχουμε ανακεφαλαιοποιημένες και ισχυρές Τράπεζες, γιατί ενώ έχουμε αναδιαρθρωμένο χρέος, γιατί ενώ αρχίζουμε και μειώνουμε την ανεργία, έχουμε πρόβλημα; Και γιατί έχουμε πρόβλημα, ενώ ήδη το Eurogroup έχει συμφωνήσει τη δίμηνη παράταση του προγράμματος τεχνικά; **Γιατί έχει δημιουργηθεί ένα κλίμα πολιτικής αβεβαιότητας. Γιατί έχουμε δημιουργήσει στην Ευρώπη και διεθνώς την εντύπωση ότι δεν παρέχουμε τα εχέγγυα της συνέχειας του κράτους. Και γιατί έχουν εκτοξευτεί με επιπολαιότητα απειλές κατά των εταίρων, κατά των ευρωπαϊκών θεσμών και αυτό προκαλεί πολύ μεγάλη αντίδραση των αγορών αγοράς, γιατί υπάρχουν διεθνείς σκοπιμότητες.**

Είμαι μια στιγμή της Ιστορίας, ο κάθε ένας από εμάς πρέπει να μετρήσει την ευθύνη που έχει.

7. Έβδομο ερώτημα: Ποιος ο ρόλος του ΠΑΣΟΚ και της Δημοκρατικής Παράταξης;

Το ΠΑΣΟΚ θα είναι, μαζί με όλη τη Δημοκρατική Παράταξη, παρόν ως εγγυητής των ομαλών εξελίξεων, ο εγγυητής της εθνικής σταθερότητας -όχι της κυβερνητικής - ο εγγυητής της εθνικής στρατηγικής. Χωρίς να δώσει άλλοθι σε κανέναν για τις ανευθυνότητες, τις δημαγωγίες και τις ψευδαισθήσεις που προβάλλει προς τον ελληνικό λαό. Αλλά προκειμένου η Ελλάδα, με σταθερότητα και ασφάλεια, να αλλάξει σελίδα, να αποκαταστήσει αδικίες, να κερδίσει το χαμένο έδαφος.

Τι είναι αυτό το ελάχιστο και βασικό που εγγυάται το ΠΑΣΟΚ, τι είναι αυτό που συνιστά τον πυρήνα της εθνικής σταθερότητας αλλά και της προοπτικής της χώρας;

1. Η πολιτική σταθερότητα, μετά τις εκλογές, που σημαίνει **όχι αυτοδυναμία, όχι δεύτερες εκλογές, όχι ακυβερνησία**, σημαίνει όμως και εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης.

2. Η οικονομική σταθερότητα, **εγγυόμαστε την παραμονή της Ελλάδας στην Ευρωζώνη**, εγγυόμαστε ότι δε θα υπάρξει πιστωτικό γεγονός, δε θα υπάρξει ασύντακτη χρεοκοπία, δε θα ζήσουμε το 2015 αυτό που δε ζήσαμε το 2009-2010. Θα υπάρξει **σεβασμός των θυσιών και των επιτευγμάτων του ελληνικού λαού**.

3. Η μακροπρόθεσμη δημοσιονομική σταθερότητα. Έχουμε καταφέρει να αναδιαρθρώσουμε και να κουρέψουμε το χρέος. Αλλά αυτό **το χρέος πρέπει να είναι μακροπρόθεσμα βιώσιμο για πολλές επόμενες δεκαετίες**. Αυτό πρέπει να γίνει αμέσως μετά τη διαμόρφωση της προληπτικής πιστωτικής γραμμής και αυτό πρέπει να το πετύχει η εθνική ομάδα διαπραγμάτευσης, χωρίς «ψευτολεβεντιές» που δεν οδηγούν σε αποτέλεσμα, αλλά με προσανατολισμό στόχο και αποτέλεσμα.

4. **Η Θεσμική σταθερότητα.** Πλήρης σεβασμός της Δημοκρατίας και του πλουραλισμού και των εγγυήσεων του κράτους δικαίου. Κανένας ενθουσιασμός κομματικός, **καμία αίσθηση ιστορικής ρεβάνς δεν μπορεί να θέσει σε αμφισβήτηση ακόμη και τις αποχρώσεις των ευρωπαϊκών δημοκρατικών θεσμών που ισχύουν σε κάθε κράτος της Ευρώπης και φυσικά του κράτους δικαίου.** Πρέπει **να υπάρξει συναινετική εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας μετά τις εκλογές**, όχι βεβαίως εκλογή με σχετική πλειοψηφία ενός κομματικού Προέδρου της Δημοκρατίας. Πρέπει να υπάρξει συναινετική αναθεώρηση του Συντάγματος. Πρέπει αν υπάρξει αλλαγή του εκλογικού συστήματος.

5. **Η προστασία της εθνικής ασφάλειας,** της κυριαρχίας και της ακεραιότητας.

6. **Η μετάβαση στη νέα φάση μετά το μνημόνιο και την κρίση,** όχι ως επιστροφή στο παρελθόν, αλλά ως άνοιγμα στο μέλλον.

Τον εγγυητικό ρόλο δεν μπορεί να τον παίξει κανείς άλλος μέσα στο πολιτικό σύστημα. **Δεν μπορούμε να ζήσουμε την εμπειρία μιας “νέας ΔΗΜΑΡ”**, δηλαδή κάποιων οι οποίοι εμφανίζονται ως το καινούριο, το αθώο, το ανεπίληπτο και τελικά δεν είναι τίποτα άλλο παρά η νέα ΔΗΜΑΡ, δηλαδή η αναπαλαίωση. Δε θα πέσουμε θύματα της αντιφατικότητας και της αμφιθυμίας, η χώρα χρειάζεται εθνική στρατηγική καθαρή και καθαρή εγγύηση της εθνικής στρατηγικής.

«Πάταξον μεν, άκουσον δε». Αυτοί που δεν μας χωνεύουν, αυτοί που μας λοιδороύν, μας φτύνουν, μας μέμφονται, αυτοί που μας κατακρίνουν μπορούν να εκφράζουν τη δυσaráσκειά τους ακόμη και την απέχθειά τους. Είναι δημοκρατικό δικαίωμα. Αλλά τους θερμοπαρακαλώ να μας ακούσουν. **Να ακούσουν τι είναι αυτό που έγινε, πού βρισκόμαστε σήμερα, ποιοί είναι οι κίνδυνοι και πώς πρέπει να πορευτούμε. Έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία να κερδίσουμε τη δική μας ναυμαχία της Σαλαμίνας όταν ειπώθηκε το «Πάταξον μεν, άκουσον δε» και να δώσουμε ως χώρα αυτή τη μάχη, με τους όρους τους δικούς μας .**

66 Έφτασε η ώρα της αλήθειας για όλους. Ο κάθε Έλληνας και η κάθε Ελληνίδα κρατούν τη μοίρα τους στα χέρια τους. Είναι η ώρα μιας μεγάλης ιστορικής ευθύνης που θα καθορίσει τη μοίρα του τόπου μας για τις επόμενες δεκαετίες.

Δε μπορούμε να πάμε σε διπλές εκλογές, δε μπορεί να υπάρχει ακυβερνησία, πρέπει να υπάρχει εθνική στρατηγική, πρέπει να υπάρχει ρυθμιστής, εγγυητής να οδηγήσει σε κυβέρνηση εθνικής ενότητας

99

Κρατάμε ψηλά την ευθύνη
και ευθύνη σημαίνει πατρίδα,
σημαίνει μέλλον !

#καθαρές_κουβέντες